

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 202/2020

18.06.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Владо Танасковић адвокат из ..., против туженог Друштва за заштиту од пожара и осталих услужних активности и подршке пословања „Full protect“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Милан Д. Јанићијевић адвокат из ..., ради исплате зараде, решавајући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Руми и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 18.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За суђење у овом спору **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Руми П1 537/19 од 31.01.2020. године, Основни суд у Руми огласио се месно ненадлежним за одлучивање у овој правној ствари и предмет уступио на надлежност Првом основном суду у Београду, као месно надлежном за поступање у тој правној ствари.

Први основни суд у Београду није прихватио месну надлежност за поступање у овој правној ствари па је уз акт П1 597/2020 од 27.05.2020. године, предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности, указујући да је у поступаку тужилаца против туженог „Full protect“, ради исплате, утврђено да је над туженим решењем Привредног суда у Београду Рео 31/2016 од 25.11.2016. године потврђен унапред припремљени план реорганизације, због чега је за поступање у овој правној ствари искључиво надлежан Привредни суд у Београду.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011, 101/2011, 101/2013, 40/2015, 106/2015, 13/2016, 108/2016, 113/2017, 65/2018- УС, 87/2018, 88/2018- УС) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду.

Према члану 38. ЗПП тужба се подноси суду који је опште месно надлежан, ако законом није другачије прописано. Према члану 39. став 1. истог закона за суђење је опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште, односно седиште.

Према члану 65. став 1. истог закона ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан.

У конкретном случају, поступак је инициран тужбом ради исплате зараде, а по основу закљученог Споразума о регулисању међусобних права и обавеза између парничних странака. Наведеним споразумом, чланом 4. тачком 4.1. у случају спора који проистекне из споразума, уговорена је месна надлежност суда седишта послодавца – Први основни суд у Београду, док је тачком 4.2. предвиђено да уколико процесна правила то захтевају, па ако је стварно надлежан суд првог степена прописан Виши суд или Привредни суд, послодавац и запослени уговарају месну надлежност тих судова.

Поднеском од 27.01.2020. године тужени је истакао приговор стварне ненадлежности сматрајући да је за суђење у овој правној ствари надлежан Привредни суд у Београду и истовремено истакао приговор месне ненадлежности Основног суда у Руми, након чега се тај суд решењем П1 537/19 од 31.01.2020. године огласио ненадлежним и предмет уступио Првом основном суду у Београду као стварно и месно надлежном за поступање, и након чега је Први основни суд у Београду изазвао сукоб надлежности, сматрајући да је за поступање у овој правној ствари искључиво надлежан Привредни суд у Београду.

У конкретном случају, решењем Привредног суда у Београду Рео 31/2016 од 21.11.2016. године над туженим је потврђен унапред припремљени план реорганизације, то се дакле уговорена надлежност Привредног суда у Београду не може применити, јер тужени више није у стечају.

Имајући у виду да за ову врсту спора Законом о парничном поступку није предвиђена посебна месна надлежност, а тужиоци су се споразумели са туженим и уговорили месну надлежност седишта послодавца – Први основни суд у Београду, због чега је за поступање у овој правној ствари надлежан Први основни суд у Београду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић